

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) PepsiCo, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 228 z 14.6.2021.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2021 r. – Bastion Holding i in. / Komisja

(Sprawa T-513/21)

(2021/C 462/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bastion Holding BV (Amsterdam, Niderlandy) i 35 dalszych skarżących (przedstawiciel: adwokat B. Braeken)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2021) 4735 final z dnia 22 czerwca 2021 r. State aid case SA.63257 (2021/N) – The Netherlands COVID-19: Fourth amendment of the direct grant scheme to support the fixed costs for enterprises affected by the COVID-19 outbreak (amendments to SA.57712, SA.59535, SA.60166, SA.62241) [pomoc państwa SA.63257 (2021/N) – Niderlandy COVID-19: czwarta zmiana systemu dotacji bezpośrednich w celu wsparcia kosztów stałych dla przedsiębiorstw dotkniętych epidemią COVID-19 (zmiany do SA.57712, SA.59535, SA.60166, SA.62241)];
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczy niewszczęcia przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego w wyniku błędnego ustalenia, że środek pomocy państwa nie budzi wątpliwości co do jego zgodności z rynkiem wewnętrznym.
  - Strona skarżąca podnosi, że środek pomocy państwa budzi poważne wątpliwości co do jego zgodności z rynkiem wewnętrznym, ponieważ jest nieodpowiedni dla osiągnięcia zamierzonego celu i w tym zakresie nieproporcjonalny.
  - W ramach tego zarzutu strona skarżąca podnosi po pierwsze, że środek pomocy państwa jest nieproporcjonalny względem celu jaki ma realizować. Obecny program wykracza poza to, co jest konieczne, aby zapobiec brakom płynności finansowej, z którymi borykają się MŚP i wspierać ich koszty stałe. W rzeczywistości, nieproporcjonalna kwota przyznana MŚP pozwala im być bardziej konkurencyjnymi, ponieważ nie są one w takim stopniu ograniczone przez swoje koszty stałe. Ponadto od MŚP – które otrzymały pomoc – nie wymaga się w takim stopniu jak od strony skarżącej, aby powróciły do kapitału własnego w celu zachowania konkurencyjności. Wnioskodawcy kwalifikują się jedynie do otrzymania maksymalnej kwoty 1 200 000 EUR na utrzymanie działalności trzydziestu trzech hoteli. Większość konkurentów Bastionu kwalifikuje się do otrzymania pomocy w wysokości do 550 000 EUR na jeden hotel w ramach obecnego programu, tylko dlatego, że są franczyzobiorcami lub zlecają wiele powiązanych usług hotelarskich innym przedsiębiorstwom i dysponują mniejszymi środkami finansowymi w swoim budżecie. W ten sposób środek pomocy państwa przyznaje stosunkowo dużo wyższą kwotę pomocy państwa przedsiębiorstwom, które kwalifikują się jako MŚP, niż kwota pomocy państwa przyznawana dużym przedsiębiorstwom, pomimo faktu, że duże przedsiębiorstwa mają większe koszty stałe i (stosunkowo) wyższe straty w obrotach. W ten sposób MŚP uzyskują nieuczciwą przewagę konkurencyjną w stosunku do większych przedsiębiorstw, takich jak podmioty po stronie skarżącej.

- Po drugie, strona skarżąca twierdzi, że środek pomocy państwa nie jest odpowiedni do realizacji jego celu, którym jest zaradzenie poważnym zaburzeniom w niderlandzkiej gospodarce poprzez zrekompensowanie kosztów stałych przedsiębiorstw, które utraciły 30 % obrotów w wyniku epidemii COVID-19 i nałożonych w następstwie tego środków rządowych. Maksymalna kwota pomocy jest nieodpowiednia do osiągnięcia celu wyznaczonego przez środek pomocy państwa. W ramach środka pomocy państwa dużym przedsiębiorstwom przyznaje się maksymalnie 1 200 000 EUR. Taka kwota jest niewystarczająca, aby zaradzić poważnym zaburzeniom w niderlandzkiej gospodarce poprzez zapewnienie utrzymania rentowności przedsiębiorstw. W szczególności w przypadku dużych przedsiębiorstw, takich jak występujące po stronie skarżącej, maksymalna kwota 1 200 000 EUR nie jest wystarczająca, aby skutecznie zareagować na utratę obrotów spowodowaną pojawieniem się COVID-19.
  - W szczególności, zdaniem strony skarżącej, obecny system jest nieodpowiednim sposobem zaradzenia zaburzeniom w sektorze hotelarskim. Jak podkreśla się w wielu międzynarodowych i krajowych badaniach, sektor hotelarski jest jednym z sektorów, które najbardziej ucierpiały w wyniku kryzysu związanego z COVID-19 i wynikających z niego surowych środków rządowych. Średni spadek obrotów w sektorze hotelarskim jest znacznie wyższy niż w innych sektorach. Średni spadek obrotów w sektorze zakwaterowania i sektorze spożywczym wyniósł 33,9 % w 2020 r., podczas gdy obroty strony skarżącej spadły o 60 % w drugim kwartale 2021 r. w porównaniu z drugim kwartałem 2019 r. Strona skarżąca, po stronie której występują duże przedsiębiorstwa, poniosła zatem stratę obrotów znacznie wyższą niż średnia strata obrotów przedsiębiorstw prowadzących działalność w (już) najbardziej dotkniętych sektorach żywienia i zakwaterowania. Środek pomocy państwa w ogóle nie bierze tego pod uwagę. Zamiast tego stosuje się w nim uniwersalny system, który najwyraźniej nie jest odpowiedni dla tej bardzo złożonej sytuacji.
2. Zarzut drugi, dotyczy uchybień proceduralnych ze strony Komisji, ponieważ zaskarżona decyzja zawiera niewystarczające uzasadnienie.
- Drugi zarzut nieważności dotyczy uchybień proceduralnych obarczających zaskarżoną decyzję, na które powołuje się strona skarżąca. Decyzja ta zawiera niewystarczające uzasadnienie, ponieważ w żaden sposób nie odnosi się do (uzasadnienia) nieproporcjonalnej różnicy w maksymalnej wysokości pomocy między MŚP a większymi przedsiębiorstwami. Nie odnosi się również do stosowności samego środka, ani do faktu, że MŚP kwalifikowały się do otrzymania pomocy w ramach dwóch poprzednich środków pomocy. Swoją decyzją Komisja nie umożliwiła zatem stronie skarżącej zapoznania się z powodami, dla których zdecydowała, że środek pomocy państwa został uznany za zgodny z rynkiem wewnętrznym. Stanowi to naruszenie art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2021 r. – Neratax / EUIPO – Piraeus Bank i in. (ELLO ERMOL, Ello creamy, ELLO, MORFAT Creamy i MORFAT)

(Sprawa T-528/21)

(2021/C 462/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Neratax LTD (Nikozja, Cypr) (przedstawiciel: V. Katsavos)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Piraeus Bank SA (Ateny, Grecja), National Bank of Greece (Ateny), Eurobank Ergasias SA (Ateny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowne unijne znaki towarowe „ELLO” i „MORFAT” i graficzne unijne znaki towarowe zawierające elementy słowne „ELLO ERMOL”, „Ello Creamy” i „MORFAT Creamy” – unijne znaki towarowe nr 12 549 499 (ELLO), 12 549 821 (MORFAT), 14 715 783 (ELLO ERMOL), 14 722 243 (Ello creamy), 14 715 726 (MORFAT Creamy)